

מוקדש להוריי
Dedicated to my parents

A book of photographs Israliens Stas Stas Korolov artist and focuses on a close circle of friends. The hybrid connection between the word alien (alien) and Israel, reveals that the local strangeness - cultural, and these aliens, they have nowhere to return. For even if they were born in another country, in another universe, are mutated in Israeli society. Is their ancestral origins, but they kept bile out. From the heart to the edge of the body, the substrate skin, epidermal layer are transparent. Not to the Israeli light were not present in his photographs of Stas Korolov, flash lighting Gaza only further gleaming white skin of his friends. White is not about the 'good' and has the power, but glaring vulnerability, vulnerable and defiant - never tell, never Asosef.

Stas Korolov was born in 1982 in Kyrgyzstan in the Soviet Union and immigrated to Israel at age 8. He grew up in Acre and studied photography at the Academy of Design and Education Wizo Haifa. He currently lives and works in Ramat - Gan. Sense of alien immigrants and immigrants in Israeli society is a common theme to many. Society failed and still fails in its ability to accommodate others, that all who were not local and emits it to the marginal groups of economic - social. Stas Korolov able to point to the duality of belonging and the island - belong to, because his photographs are planted well: It is Local periphery of industrial residing in Haifa, the beach not being called. without idealism, without romance nationalist. Zion appears in his photographs only glow in the dark as a sign of Insurance Company.

Stas Korolov continues a tradition of photographers who documented and photographed the lives and the people close to them in intimate situations and over time. In the case of Stas Korolov photographs seem to sprout from his self-portrait, and his eyes widening circles of the society around them, as if in their appropriation to the self. But unlike her photographs of Nan Goldin, for example, warm, saturated colors worked with have created a strong sense of intimacy; work of Stas Korolov domestic situations with flash or night surrounds the photographs with a sense of alienation. Alienation in the portraits of his closest friends, even his own portraits. Created a cumulative portrait of a group of young immigrants, night animals, these hidden day, but at night they germinated in the unbridled desire to destroy, pound of flesh.

Against various portraits photographer Stas Korolov fragments. Body parts. Partial situations. Cuts. Communist red underwear flapping proudly in the well filled. Pinch clips white skin, dazzling. Naked. Scars that reflect off. Absent sexual intimacy. Is simply present. Spreading. Has no tenderness. Exposed skin. Violence marks wrapped in an implicit or explicit. Lacking in self-defense. The only body standing in

front of the big city, does not guarantee anything. The sea does not look open, promises and endless, but fragmentation and Hlkioto highlighted by the limits of the frame and closed by the industrial landscape - not a cruise port that if the landing of goods. Narrow world.

No photos of Stas Korolov sublime aesthetics, but obviously that grew out of a deep love for classical culture destroyed. Hood and photographs without aura, indicate Htiisnotm and corrupted the representation and values. The frames of Stas Korolov deliberately low, distilled. Each frame is an object, and is standing in the center, the background noise are muted. You could say - the object is going to center of the frame oblivious and context. And yet almost always looks straight at, perhaps looking back watcher.

Book is a political object. Sometimes much more an exhibition, for it has a continuous physical presence, independent of place and time. Stas Korolov selection of these photographs bring the book gives presence and visibility of the Israeli narrative non-hegemonic. In many ways this is a photo archive Isra - aliens living among us.

ספר הצילומים Israliens של האמן סטס קורולוב מתמקד בו ובמעגל חבריו הקרובים. החיבור ההיברידי בין המילה חייזר (alien) וישראל, מסגירה שמדובר בזרות מקומית-תרבותית, ושחייזרים אלה, אין להם לאן לשוב. שכן גם אם הם נולדו במדינה אחרת, ביקום אחר, הם מוטציה של החברה הישראלית. היא כור מחצבתם, אך שוב ושוב הם מוקאים ממנה. מהלב אל שולי הגוף, אל מצע העור, מהווים שכבת אפידרמיס שקופה. לא בכדי ה'אור הישראלי' לא נוכח בצילומיו של קורולוב, רק תאורת פלאש עזה שמבהיקה עוד יותר את עורם הלבן של חבריו. הלבן כאן הוא לא ה'טוב' ובעל הכוח, אלא מסנוור בפגיעותו, חשוף ומתריס - לעולם גלותי, לעולם לא אשוזף.

קורולוב נולד ב-1982 בקירגיזסטן שבברית המועצות ובגיל 8 עלה לישראל. הוא גדל בעכו ולמד צילום באקדמיה לעיצוב ולחינוך ויצ"ו חיפה. כיום הוא חי ועובד ברמת-גן. תחושת החייזריות של עולים ומהגרים בתוך החברה הישראלית היא נושא שדובר עליו רבות. החברה הישראלית נכשלה ועודה נכשלת ביכולת שלה להכיל אחרות, בזה לכל מי שלא מקומי ופולטת אותו אל הפריפריה הכלכלית-חברתית. קורולוב מצליח להצביע על הדואליות של השייכות והאי-השתייכות, שכן תצלומיו נטועים היטב במקומיות: זוהי מקומיות של פריפריה, של תעשייתיות חיפאית, של חוף בלתי מוכרז. בלא אידיאליזם, בלא רומנטיקה לאומנית. ציון מופיעה בצילומיו רק כשלט זוהר בחשכה של חברה לביטוח בע"מ.

קורולוב ממשיך מסורת של צלמות שתיעדו וצילמו את חייהם ואת האנשים הקרובים להם בסיטואציות אינטימיות ולאורך זמן. במקרה של קורולוב נדמה שצילומיו צומחים מתוך הפורטרט העצמי שלו, ומעגלי מבטו מתרחבים אל סביבתו הקרובה, כבמעין ניכוס שלהם אל העצמי. אך בשונה מצילומיה של נאן גולדין למשל, שהצבעים החמים והרוויים עמם עבדה יצרו תחושה חזקה של אינטימיות; עבודתו של קורולוב עם הפלאש בסיטואציות ביתיות או ליליות מקיפה את צילומיו בתחושה של ניכור. ניכור שנמצא גם בפורטרטים של חבריו הקרובים ביותר, ואף בפורטרטים שלו עצמו. נוצר דיוקן מצטבר של קבוצת מהגרים צעירים, חיות לילה, אלו שביום נחבאות, אך בשעת לילה נובטת בהם התשוקה הבלתי מרוסנת להרס, לליטרת הבשר.

אל מול הפורטרטים השונים מצלם קורולוב פרגמנטים. חלקי גוף. חלקי סיטואציות. חתכים. באדום קומוניסטי שמתנפנף בגאון על תחתונים מלאות היטב. קליפסים צובטים בעור הלבן, המסנוור. עירום. צלקות שלא מחזירות אור. המיניות נעדרת אינטימיות. היא פשוט נוכחת. מתפשטת. אין בה רוך. העור חשוף. עטוף בסימני אלימות מובלעת או מפורשת. חסר הגנה עצמית. אל מול הגוף היחיד ניצבת העיר הגדולה שאינה מבטיחה דבר. גם הים אינו נראה פתוח, מבטיח ואין סופי, אלא קיטועו וחלקיותו מודגשים על ידי גבולות הפריים ומסגורו על ידי הנוף התעשייתי - נמל לא של הפלגות כי אם של עגינת סחורות. עולם צר.

אין בצילומים של קורולוב אסתטיקה נשגבת, אך ניכר כי צמח מתוך אהבה עמוקה לתרבות קלאסית שחרבה. צילומיו נטולי הוד והילה, מצביעים על התיישנותם והשחתתם של יצוגיה וערכיה. הפריימים של קורולוב דלים במכוון, מזוקקים. לכל פריים יש מושא, והוא שניצב במרכז, רעשי הרקע מושתקים. אפשר לומר - האובייקט שעומד במרכז הפריים מנותק מסביבתו והקשרו. ועם זאת כמעט תמיד מישר מבט, אולי מחזיר מבט לצופה בו.

ספר הוא אובייקט פוליטי. לעיתים הרבה יותר מתערוכה, שכן יש לו נוכחות פיזית המשכית, שאינה תלויה מקום וזמן. הבחירה של קורולוב לכנס את התצלומים הללו כספר מעניקה נוכחות וניראות לנוטיב של ישראליות שאינו הגמוני. במובנים רבים זהו ארכיון צילום של ישרא-חייזרים החיים בינינו.

ISRALIENS

סטס קורולוב Stas Korolov

www.stask.com

עריכה: סטס קורולוב והילה כהן שניידרמן
כתיבה: הילה כהן שניידרמן
עיצוב גרפי: אפרת מזרחי

Editing: Stas Korolov and Hila Cohen-Schneiderman
Writing: Hila Cohen-Schneiderman
Graphic Design: Efrat Mizrahi www.graphicme.co.il

© כל הזכויות שמורות לסטס קורולוב 2012

© All Rights Reserved to Stas Korolov 2012

